PID U0HSX00N5UT7
Č. j. ÚOHS-26482/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0516/2026/VZ
Datum, místo 23. 7. 2026, Brno

PŘÍKAZ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) a c) citovaného zákona obviněným

- Vysoká škola ekonomická v Praze, IČO 61384399, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, 130 00 Praha 3,

při zadávání veřejné zakázky „Úprava prostor (OP JAK - Ph.D. Infra) - vybavení mobiliáře" ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 20. 5. 2024 uveřejněním výzvy k podání nabídek z téhož dne na profilu zadavatele[1] pod systémovým číslem P24V00000032,

vydává podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Obviněný – Vysoká škola ekonomická v Praze, IČO 61384399, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, 130 00 Praha 3 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že při zadávání veřejné zakázky „Úprava prostor (OP JAK - Ph.D. Infra) - vybavení mobiliáře"** ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 20. 5. 2024 uveřejněním výzvy k podání nabídek z téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P24V00000032, **stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 53 odst. 4 citovaného zákona, když jakožto veřejný zadavatel nepožadoval po účastnících zadávacího řízení prokázání základní způsobilosti podle § 74 citovaného zákona**, a zadal citovanou veřejnou zakázku, když s vybraným dodavatelem – R.K.L. system s.r.o., IČO 27933075, se sídlem Savojská 93, 281 63 Kostelec nad Černými lesy – dne 12. 7. 2024 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

II.

Obviněný – Vysoká škola ekonomická v Praze, IČO 61384399, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, 130 00 Praha 3 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že při zadávání veřejné zakázky „Úprava prostor (OP JAK - Ph.D. Infra) - vybavení mobiliáře"** ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 20. 5. 2024 uveřejněním výzvy k podání nabídek z téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P24V00000032, **stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 54 odst. 1**

[1] Dostupné na https://zakazky.vse.cz/contract_display_844.html

citovaného zákona, když lhůtu pro podání nabídek stanovil v délce nedosahující nejméně 11 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení, neboť zadávací řízení zahájil dne 20. 5. 2024, přičemž ve výzvě k podání nabídek ze dne 20. 5. 2024 stanovil konec lhůty pro podání nabídek na 4. 6. 2024 10:00 hodin, a zadal citovanou veřejnou zakázku, když s vybraným dodavatelem – R.K.L. system s.r.o., IČO 27933075, se sídlem Savojská 93, 281 63 Kostelec nad Černými lesy – dne 12. 7. 2024 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

III.

Obviněný – Vysoká škola ekonomická v Praze, IČO 61384399, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, 130 00 Praha 3 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že při zadávání veřejné zakázky „Úprava prostor (OP JAK - Ph.D. Infra) - vybavení mobiliáře“** ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 20. 5. 2024 uveřejněním výzvy k podání nabídek z téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P24V00000032, **nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když odeslal** účastníkům zadávacího řízení **oznámení o výběru dodavatele – R.K.L. system s.r.o.**, IČO 27933075, se sídlem Savojská 93, 281 63 Kostelec nad Černými lesy **– ačkoliv neměl prokázáno splnění podmínek účasti** jmenovaným **dodavatelem, konkrétně kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) citovaného zákona**, které obviněný vymezil v čl. 18.1.1. výzvy k podání nabídek ze dne 20. 5. 2024, přičemž požadoval předložení seznamu významných dodávek poskytnutých dodavatelem za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení obsahující realizaci *„minimálně 2 zakázek, jejíž charakter je obdobný předmětu plnění veřejné zakázky v rozsahu min. 700.000 Kč bez DPH a u této zakázky musí být uvedeno označení objednatele, termín plnění a cena díla s DPH“*, když z dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá splnění dotčené podmínky jmenovaným dodavatelem, neboť jím předložené doklady obsahují relevantní údaje pouze ve vztahu k jedné významné dodávce, zatímco ve vztahu k druhé významné dodávce jmenovaný dodavatel nepředložil všechny požadované údaje, zejména identifikaci konkrétní zakázky nebo zakázek, požadovaný finanční a časový rozsah a označení objednatele, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o prokázání splnění dotčené podmínky jmenovaným dodavatelem, čímž se postup jmenovaného obviněného stal netransparentním, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a zadal citovanou veřejnou zakázku, když se jmenovaným dodavatelem dne 12. 7. 2024 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

IV.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I., II. a III. tohoto příkazu se obviněnému – Vysoká škola ekonomická v Praze, IČO 61384399, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, 130 00 Praha 3 – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá pokuta ve výši 30 000 Kč** (třicet tisíc korun českých). Pokuta je splatná **do jednoho měsíce** od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

I. K POSTUPU OBVINĚNÉHO PŘI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

1. Obviněný – Vysoká škola ekonomická v Praze, IČO 61384399, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, 130 00 Praha 3 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 20. 5. 2024 uveřejněním zadávací dokumentace a výzvy k podání nabídek ze dne 20. 5. 2024 (dále jen „výzva k podání nabídek“)

na profilu zadavatele zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Úprava prostor (OP JAK - Ph.D. Infra) - vybavení mobiliáře“, která byla na profilu zadavatele uveřejněna pod systémovým číslem P24V00000032 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

2. Předmětem veřejné zakázky je podle bodu 7.1. výzvy k podání nabídek dodání a instalace nábytku a vybavení, vč. atypického nábytku, podle zadání zadavatele do stávajících prostor učebny SB 126 v 2. NP Staré budovy, učeben NB 35a v 1. NP, NB 153 ve 2. NP, NB 177a ve 2. NP, NB 177b ve 2. NP, NB 225 ve 3. NP a NB 260 ve 3. NP Nové budovy, využívaných jako učebny.

3. Dne 26. 6. 2024 obviněný rozhodl o výběru dodavatele – R.K.L. system s.r.o., IČO 27933075, se sídlem Savojská 93, 281 63 Kostelec nad Černými lesy (dále jen „vybraný dodavatel“) – a téhož dne na profilu zadavatele uveřejnil oznámení o výběru dodavatele z téhož dne.

4. Dne 12. 7. 2024 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu o dílo na plnění veřejné zakázky (dále jen „smlouva“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED VYDÁNÍM PŘÍKAZU

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona mj. k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zadavatelem, jakož i k projednávání přestupků podle tohoto zákona, obdržel dne 20. 11. 2025 podnět k zahájení řízení z moci úřední podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve věci přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Podnět byl zaevidován pod sp. zn. ÚOHS-P1100/2025/VZ.

6. Na základě obdrženého podnětu si Úřad přípisem č. j. ÚOHS-45690/2025/511 ze dne 21. 11. 2025 vyžádal od obviněného písemné vyjádření k podanému podnětu a dokumentaci o zadávacím řízení.

7. Obviněný doručil Úřadu prostřednictvím datové schránky dne 3. 12. 2025 své vyjádření z téhož dne k podnětu (dále jen „vyjádření k podnětu“) a v souladu s § 262a zákona zpřístupnil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení v certifikovaném elektronickém nástroji.

Vyjádření k podnětu

8. Ve vztahu k prokázání základní způsobilosti obviněný uvádí, že si je vědom významu novelizace ustanovení § 53 odst. 4 zákona, jejímž cílem bylo zpřísnění požadavků na prokázání základní způsobilosti dodavatelů. V době přípravy zadávací dokumentace v období leden–únor 2024 však dle obviněného neexistoval ustálený výklad, metodická opora ani praktická zkušenost s aplikací nového znění § 53 odst. 4 zákona ve zjednodušených podlimitních řízeních. Obviněný uvádí, že postupoval podle dlouhodobě platných interních postupů a v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a hospodárnosti tak, aby nebyla narušena hospodářská soutěž a zadávací podmínky umožnily účast co nejširšímu okruhu dodavatelů.

9. Obviněný zdůrazňuje, že se o veřejnou zakázku ucházeli pouze dodavatelé běžně působící ve stavebních zakázkách veřejného sektoru, že žádný nezpůsobilý dodavatel se zadávacího řízení nezúčastnil a žádný způsobilý dodavatel nebyl omezen či odrazen. Obviněný současně dodává, že měl stále možnost si tyto doklady kdykoliv vyžádat. Obviněný odkazuje na rozsah dokumentů, jejichž předložení po dodavatelích požadoval, ze kterých má zcela dostatečně

vyplývat jejich způsobilost, přičemž uvádí, že zvoleným postupem nechtěl dodavatele více administrativně zatěžovat s dokládáním dalších dokumentů. Podle názoru obviněného tak nedošlo k faktickému ani k potenciálnímu ovlivnění soutěžního prostředí.

10. Obviněný dále uvádí, že ke všem účastníkům zadávacího řízení přistupoval stejně a nedopustil se diskriminace. Dle obviněného absence výslovného požadavku na prokázání základní způsobilosti představovala pouze formální nedostatek, který neměl vliv na okruh potenciálních dodavatelů a výběr dodavatele, neboť z praktického hlediska byl zvolený postup dodavatele pro účastníky zadávacího řízení zcela irelevantní – optikou dodavatelů je dle obviněného nerozlišitelným detailem, zda bylo součástí čestného prohlášení i výslovné prohlášení o splnění základní kvalifikace.

11. Podle obviněného jsou pro účast dodavatele v zadávacím řízení rozhodující technické, ekonomické a časové podmínky veřejné zakázky, nikoli jednotlivé formální aspekty čestného prohlášení. Obviněný nadto dodává, že se všichni účastníci zadávacího řízení v dané době účastnili i jiných zadávacích řízení, v nichž byla jejich základní způsobilost ověřována.

12. Obviněný uvádí, že novela § 53 odst. 4 zákona představovala odklon od dosavadní sedmileté praxe, nebyla doprovázena metodikou, aplikačním výkladem či přechodnými ustanoveními a vyvolávala „normativní kolizi“ se zachovanými ustanoveními § 53 odst. 5, § 81-88 a § 86 odst. 3 zákona. Dle obviněného nebylo jasné, zda postačuje pouze implicitní prohlášení o splnění základní způsobilosti, zda je možné vyžádat doklad o potvrzení základní způsobilosti až na výzvu před uzavřením smlouvy, nebo zda je přijatelné obecné čestné prohlášení bez specifikace rozsahu. Obviněný je proto přesvědčen, že jednal v právním omylu, a tedy nejednal zaviněně (tj. úmyslně či nedbale).

13. Obviněný argumentuje, že formální nedostatek nezpůsobil ztrátu kontroly nad kvalifikačními předpoklady, nešlo o úmyslné ani nedbalostní jednání a nedošlo k ovlivnění soutěžního prostředí, a odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu a Nejvyššího správního soudu, podle níž má být pro naplnění přestupku nezbytná materiální stránka spočívající v reálné možnosti ovlivnění výběru dodavatele.

14. Obviněný uzavírá, že považuje svůj výše uvedený postup za správný, a je přesvědčen, že se nedopustil přestupku podle § 268 zákona.

15. Ve vztahu k délce lhůty pro podání nabídek obviněný vyjadřuje názor, že předmětná lhůta byla zcela přiměřená okolnostem veřejné zakázky (především co do rozsahu a variability plnění). Podle názoru obviněného bylo pro účastníky zadávacího řízení možné nabídku podat i bez prohlídky místa plnění, s tím, že prohlídku místa plnění zadavatel provádí zejména za účelem usnadnění podání nabídky a pro maximální součinnost s dodavateli. Požadavky obviněného (jakožto zadavatele) na plnění v šetřeném případě dle obviněného nebyly nijak obtížné a náročnost zpracování nabídky je pro soutěžitele na relevantním trhu se znalostí požadovaného plnění minimální.

16. Obviněný má za to, že zkrácení lhůty pro podání nabídek o pouhých několik hodin je pouze nepatrným zkrácením, které nemá vliv na hospodářskou soutěž, resp. neovlivní možnost účasti dodavatelů v zadávacím řízení a podání nabídek z jejich strany. Materiální stránka přestupku proto dle obviněného ani v tomto případě není naplněna.

17. Ve vztahu k technické kvalifikaci obviněný uvádí, že vybraný dodavatel dle jeho názoru dostatečně prokazatelně doložil splnění referenčních zakázek tak, že o nich obviněný neměl pochybnost. Namítanou referenční veřejnou zakázku dle obviněného vybraný dodavatel splnil ve spolupráci se společností ANTARES a.s., IČO 26425998, se sídlem Národní třída 43, 110 00 Praha 1 (dále jen „ANTARES a.s.“), přičemž tato reference byla ověřena z e-mailového potvrzení obchodního zástupce společnosti ANTARES a.s. ze dne 10. 7. 2024 (dále také jen „e-mailová zpráva“), o jehož pravosti neměl obviněný pochyb.

18. Obviněný dále uvádí, že v zadávacím řízení žádal doložení referenčních zakázek čestným prohlášením, pročež považuje objasnění vybraného dodavatele ve formě čestného prohlášení za dostatečně relevantní. Obviněný má za to, že je jeho povinností postupovat v zadávacím řízení tak, aby byly rozptýleny případné pochybnosti, avšak také tak, aby nezatěžoval dotčené subjekty nepřiměřenými požadavky. Obviněný odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-08213/2020/513/IHl, sp. zn. ÚOHS-S0409/2019/VZ, ze dne 12. 3. 2020, v němž se uvádí, že „*[p]okud zadavatel nemá žádné relevantní indicie zpochybňující správnost předloženého seznamu, resp. věrohodnost informací z něho vyplývajících, nelze zadavateli nic vytknout, pokud na základě tohoto seznamu konstatuje prokázání kvalifikace, potažmo splnění podmínek účasti. Jinými slovy, ze zákona nevyplývá povinnost zadavatele objasňovat účastníkem předložený seznam dodávek v každé situaci, tj. i když nemá o splnění kvalifikačního kritéria žádné pochybnosti*.“ Obviněný přitom má za to, že případné nedostatky ve formě poskytnuté informace nesnižují její vypovídací hodnotu a nezakládají porušení zákona. Obviněný dále uvádí, že kritérium technické kvalifikace slouží k ověření, že účastník má schopnost plnit veřejnou zakázku; s ohledem na předchozí bezproblémové zkušenosti obviněného s vybraným účastníkem a na „*materiálně doložené reference nevyvolávající u zadavatele pochybnosti*“ dle obviněného neměla situace dopad na výběr dodavatele.

19. Obviněný tedy má za to, že v ani jednom případě nedošlo k porušení zákona, resp. k naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu zákona.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

20. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty. Podle § 150 odst. 1 věty druhé správního řádu příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Úřad konstatuje, že byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, přičemž vydání příkazu je prvním úkonem v řízení o přestupku.

21. Po přezkoumání podkladů, které jsou součástí spisu vedeného v této věci, Úřad dospěl k závěru, že obviněný nepostupoval při zadání veřejné zakázky v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující skutečnosti.

Relevantní ustanovení právních předpisů

22. Podle § 4 odst. 4 zákona, pokud zadavatel podle odstavců 1 až 3 zákona zahájí zadávací řízení, i když k tomu nebyl povinen, je povinen ve vztahu k zadávané veřejné zakázce dodržovat tento zákon.

23. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

24. Podle § 53 odst. 1 zákona zadavatel zahajuje zjednodušené podlimitní řízení uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele podle § 214, kterou vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání nabídky. Zadavatel může výzvu po jejím uveřejnění odeslat některým dodavatelům, v takovém případě musí být výzva odeslána alespoň 5 dodavatelům. Výzva k podání nabídek musí obsahovat náležitosti stanovené v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

25. Podle § 53 odst. 3 zákona zadávací dokumentace musí být uveřejněna na profilu zadavatele po celou lhůtu pro podání nabídek. Pro zadávací dokumentaci a zadávací podmínky se použijí ustanovení § 96 až 100 obdobně; to neplatí pro dobu pro uveřejnění vysvětlení zadávací dokumentace podle § 98 odst. 1 písm. a) a dobu pro prohlídku místa plnění podle § 97.

26. Podle § 53 odst. 4 zákona může zadavatel použít jednotlivá pravidla pro zadávací řízení pro nadlimitní režim. Veřejný zadavatel musí požadovat prokázání základní způsobilosti podle § 74. Pokud zadavatel v zadávací dokumentaci nestanoví jinak, prokazuje dodavatel splnění základní způsobilosti čestným prohlášením. Ustanovení § 81 až 85, § 86 odst. 3, § 87 a 88 se použijí ve zjednodušeném podlimitním řízení obdobně. Zadavatel může použít i jiná kritéria kvalifikace dodavatele, než jsou uvedena v části čtvrté. Doklady o kvalifikaci předkládají dodavatelé v nabídkách v kopiích a mohou je nahradit písemným čestným prohlášením nebo jednotným evropským osvědčením pro veřejné zakázky podle § 87. Zadavatel si může v průběhu zadávacího řízení vyžádat předložení originálů nebo úředně ověřených kopií dokladů o kvalifikaci. Zadavatel není oprávněn provést snížení počtu účastníků zadávacího řízení. Pro technické podmínky veřejné zakázky na stavební práce se § 92 použije obdobně.

27. Podle § 54 odst. 1 zákona lhůtu pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení zadavatel stanoví v délce nejméně 11 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení.

28. Podle § 74 odst. 1 zákona není způsobilým dodavatel, který:

    a) byl v zemi svého sídla v posledních 5 letech před zahájením zadávacího řízení pravomocně odsouzen pro trestný čin uvedený v příloze č. 3 k tomuto zákonu nebo obdobný trestný čin podle právního řádu země sídla dodavatele; k zahlazeným odsouzením se nepřihlíží,

    b) má v České republice nebo v zemi svého sídla v evidenci daní zachycen splatný daňový nedoplatek,

    c) má v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na veřejné zdravotní pojištění,

    d) má v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,

    e) je v likvidaci, proti němuž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku, vůči němuž byla nařízena nucená správa podle jiného právního předpisu nebo v obdobné situaci podle právního řádu země sídla dodavatele.

29. Podle § 79 odst. 1 zákona kritéria technické kvalifikace stanoví zadavatel za účelem prokázání lidských zdrojů, technických zdrojů nebo odborných schopností a zkušeností nezbytných

pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě. Zadavatel může považovat technickou kvalifikaci za neprokázanou, pokud prokáže, že dodavatel má protichůdné zájmy, které by mohly negativně ovlivnit plnění veřejné zakázky.

30. Podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona k prokázání kritérií technické kvalifikace zadavatel může požadovat seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.

31. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele, a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

32. Podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v zadávacím řízení nebo při zvláštním postupu podle částí šesté s výjimkou soutěže o návrh v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

33. Podle § 605 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), lhůta nebo doba určená podle dnů počíná dnem, který následuje po skutečnosti rozhodné pro její počátek.

K právnímu postavení obviněného

34. Před posouzením věci se Úřad nejdříve zabýval otázkou, zda je obviněný veřejným zadavatelem podle § 4 odst. 1 zákona a zda se tedy na něj při zadávání veřejné zakázky vztahuje zákon.

35. Podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud

    1. byla založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a

    2. jiný veřejný zadavatel ji převážně financuje, může v ní uplatňovat rozhodující vliv nebo jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním nebo kontrolním orgánu.

36. Úřad doplňuje, že k tomu, aby bylo možné konkrétní právnickou osobu považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 4 odst. 1 zákona, musí být obě výše popsané podmínky splněny kumulativně.

37. V čl. 1 bodě 3 Statutu Vysoké školy ekonomické v Praze ze dne 23. 2. 2017, ve znění pozdějších změn (dále jen „Statut VŠE“)[2], je uvedeno: „*VŠE byla zřízena ke dni 1. září 1953 z hospodářské fakulty Vysoké školy politických a hospodářských věd v Praze vládním nařízením č. 40/1952 Sb., o dalších změnách v organisaci vysokých škol, vydaným na základě zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách*.“

[2] Dostupné na: https://www.vse.cz/predpisy/statut-vysoke-skoly-ekonomicke-v-praze-7/

38. V čl. 1 bodě 4 Statutu VŠE je uvedeno: „*VŠE je veřejnou vysokou školou ve smyslu zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů*“.

39. V čl. 1 bodě 5 Statutu VŠE je dále uvedeno: „*VŠE je univerzitní veřejnou vysokou školou uskutečňující bakalářské, magisterské a doktorské studijní programy (dále jen „vzdělávací činnost“) a v souvislosti s tím rozvíjí vědeckou a výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost (dále jen ‚tvůrčí činnost‘). VŠE může uskutečňovat též doplňkovou činnost, včetně programů celoživotního vzdělávání a mezinárodně uznávaných kursů; pravidla a postupy při uskutečňování doplňkové činnosti jsou blíže upraveny směrnicí rektora*.“

40. Podle § 2 odst. 7 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), je veřejná vysoká škola právnickou osobou.

41. Úřad konstatuje, že potřeby veřejného zájmu jsou takové potřeby, jejichž uspokojování slouží širšímu okruhu subjektů a bezpochyby k nim náleží i potřeby vztahující se ke sféře vzdělávání. Jestliže veřejné vysoké školy svou činností, resp. poskytováním svých služeb, směřují k uspokojení potřeb společnosti v oblasti vědecké, kulturní, sociální a ekonomické, nemůže být sporu o tom, že jsou zakládány za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, neboť poskytování vzdělávacích služeb je jedním ze základních předpokladů hospodářského, politického i společenského rozvoje společnosti. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad uzavírá, že zadavatel byl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu (a sice za účelem poskytování terciálního vzdělávání), které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.

42. Podle § 18 odst. 2 zákona o vysokých školách jsou příjmem rozpočtu veřejné vysoké školy mimo jiné zejména příspěvek pro školu ze státního rozpočtu na vzdělávací a tvůrčí činnost veřejné vysoké školy a podpora výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků podle zvláštního právního předpisu a dotace ze státního rozpočtu.

43. Jak vyplývá z výroční zprávy o hospodaření obviněného za rok 2025 (dále jen „výroční zpráva“)[3], obviněnému bylo v roce 2025 z veřejných zdrojů národních i zahraničních poskytnuto 1 576 114 000 Kč, z toho 1 507 064 000 Kč tvořily prostředky plynoucí z veřejných rozpočtů České republiky a 69 050 000 Kč tvořily veřejné prostředky poskytnuté ze zahraničí. Prostředky přidělené přes kapitolu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy tvořily 1 456 874 000 Kč.

44. Z výroční zprávy taktéž plyne, že celkové výnosy obviněného z hlavní a hospodářské činnosti ke dni 31. 12. 2025 činily částku ve výši 2 122 276 000 Kč a celkové náklady obviněného na hlavní a hospodářskou činnosti činily částku ve výši 1 741 655 000 Kč. Dále v kapitole s názvem „Úvod“ výroční zprávy je rovněž uvedeno: „*Akademický senát VŠE schválil v souladu se zákonem o vysokých školách pro rok 2025 vyrovnaný rozpočet, jehož nejvýznamnějším zdrojem na straně výnosů byl příspěvek ze státního rozpočtu na vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost ve výši 1 082 mil. Kč*.“

[3] Dostupné na: https://www.vse.cz/wp-content/uploads/page/61/VZoH-VSE-2025.pdf

45. Vzhledem k uvedenému Úřad konstatuje, že zadavatel je financován převážně státem či jiným veřejným zadavatelem, a tudíž je bez dalšího splněna i druhá z podmínek, které jsou uvedeny v § 4 odst. 1 písm. e) zákona.

46. Z výše uvedeného je zřejmé, že zadavatel je právnická osoba, která byla zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu a jiný veřejný zadavatel ji převážně financuje. Úřad proto konstatuje, že zadavatel je veřejným zadavatelem podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona, pročež se na něj při zadávání předmětné veřejné zakázky vztahuje zákon o zadávání veřejných zakázek.

K výroku I. příkazu

Zjištěné skutečnosti

47. Obviněný dne 20. 5. 2024 uveřejněním výzvy k podání nabídek zahájil zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky.

48. V čl. 15. „Základní způsobilost“ bodu 15.1. výzvy k podání nabídek je uvedeno: *„Zadavatel nepožaduje prokázání.“*

Právní posouzení

49. Veřejná zakázka byla zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení, které je upraveno v části třetí zákona. Zjednodušené podlimitní řízení je zvláštním druhem zadávacího řízení určeného pro pružnější (jednodušší) zadávání veřejných zakázek v podlimitním režimu, jehož pravidla jsou upravena v části třetí zákona. Některá pravidla uvedená v části třetí zákona jsou specifická přímo pro zjednodušené podlimitní řízení, přičemž v některých případech se dle příslušných ustanovení v části třetí zákona aplikují fakultativně či obligatorně pravidla pro nadlimitní režim uvedená v části čtvrté zákona.

50. Jedním z obligatorních pravidel stanovených pro zjednodušené podlimitní řízení je podle § 53 odst. 4 zákona povinnost veřejného zadavatele požadovat po účastníkovi zadávacího řízení prokázání základní způsobilosti podle § 74. Uvedené ustanovení má kogentní povahu a nepřipouští žádnou výjimku ani možnost uvážení zadavatele, zda tento požadavek uplatní, či nikoliv.

51. Úřad v této souvislosti předně uvádí, že obecným účelem stanovení požadavků na prokázání způsobilosti účastníka zadávacího řízení je zajištění realizace předmětu plnění veřejné zakázky pouze takovým dodavatelem, který je ve skutečnosti schopen veřejnou zakázku, v případě jeho úspěchu v zadávacím řízení, řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat a poskytuje tím zadavateli určité záruky. Tím je minimalizováno zadavatelovo riziko, že dojde ke zmaření plnění předmětu veřejné zakázky. Základní způsobilost pak představuje minimální zákonný standard integrity dodavatele, jehož účelem je zajistit, aby se zadávacího řízení účastnili pouze dodavatelé splňující základní právní a etické předpoklady. Zákon v § 74 a navazujících ustanoveních vymezuje okruh skutečností, jejichž absence by mohla ohrozit řádné plnění veřejné zakázky nebo narušit důvěru ve veřejné zadávání. V komentářové literatuře je pak základní způsobilost definována jako *„základní schopnost dodavatele účastnit se zadávacího řízení s ohledem na jeho ‚bezúhonnost‘ ve vztahu k zásadním platbám do veřejných či veřejně garantovaných rozpočtů, jakož i ve vztahu k důvěryhodnosti dodavatele z hlediska jeho*

integrity a fungování (...)".[4] Smyslem této povinnosti je tedy nejen zajistit transparentní a předvídatelné ověření toho, že dodavatel splňuje základní podmínky účasti v zadávacím řízení, ale také zajistit ochranu veřejným prostředkům, aby veřejné zakázky byly zadávány pouze dodavatelům, kteří splňují základní zákonné předpoklady účasti.

52. V šetřeném případě obviněný v bodě 15.1. výzvy k podání nabídek výslovně uvedl, že prokázání základní způsobilosti nepožaduje; je tedy zřejmé, že obviněný postupoval v rozporu s ustanovením § 53 odst. 4 zákona. Úřad dodává, že ani následně v průběhu zadávacího řízení si obviněný doklady, resp. čestné prohlášení dokládající splnění základní způsobilosti od žádného z dodavatelů, včetně vybraného dodavatele, nevyžádal.

53. Obviněný ve vyjádření k podnětu uvádí, že se zadávacího řízení nezúčastnil žádný dodavatel, který by nesplňoval základní způsobilost a že žádný způsobilý dodavatel nebyl omezen nebo odrazen. Obviněný dále uvádí, že měl možnost si od účastníků zadávacího řízení „*kdykoliv vyžádat doklady podle § 53 odst. 5 a § 86 odst. 3 ZZVZ*". Soutěžní prostředí tak dle obviněného nebylo nijak ovlivněno. K tomu Úřad uvádí, že soutěžní prostředí ovlivněno bylo, resp. mohlo být, když v důsledku nezákonného postupu obviněného se zadávacího řízení mohli zúčastnit i dodavatelé, kteří nesplňují základní způsobilost; zadávacího řízení se tak mohl zúčastnit a veřejnou zakázku získat např. dodavatel, který řádně neplní své daňové povinnosti, což je zjevně v rozporu s úmyslem zákonodárce.

54. K tvrzení obviněného, že měl možnost si kdykoliv od dodavatelů vyžádat příslušné doklady k doložení základní způsobilosti, Úřad uvádí, že pro posouzení věci je rozhodující skutečný postup obviněného, nikoliv hypotetická možnost, kterou měl obviněný k dispozici. Z dokumentace o zadávacím řízení přitom jednoznačně vyplývá, že obviněný prokázání základní způsobilosti od dodavatelů ve výzvě k podání nabídek nepožadoval a příslušné podklady si nevyžádal ani následně v průběhu zadávacího řízení, a to ani od vybraného dodavatele. Uvedená argumentace obviněného tak zůstává pouze v rovině hypotetické úvahy o možném postupu, který však nebyl v šetřeném případě využit.

55. Obviněný dále argumentuje tím, že všichni účastníci zadávacího řízení včetně vybraného dodavatele se během uplynulého roku před zadáním veřejné zakázky účastnili jiných zadávacích řízení, v nichž dle obviněného „*byla nepochybně základní způsobilost ověřována*". K tomu Úřad předně uvádí, že obviněný nepředložil žádný důkaz, jímž by své tvrzení jednoznačně podpořil. K vyjádření k podnětu obviněný přiložil pouze pět výpisů z registru smluv týkajících se jednotlivých dodavatelů. Tyto výpisy obsahují seznam veřejných zakázek, v nichž dodavatel, jehož se výpis týká, vystupuje jako účastník smluvního vztahu. Z předložených výpisů lze tedy skutečně dovodit, že dotčeným dodavatelům byla zadána řada jiných veřejných zakázek různými zadavateli, avšak to samo o sobě nepředstavuje relevantní důkaz, že splňovali základní způsobilost. Z předložených výpisů dle Úřadu nevyplývá, jaký druh zadávacího řízení byl pro jednotlivé veřejné zakázky zvolen, resp. zda byly veřejné zakázky vůbec zadávány postupem podle zákona, což vede Úřad k pochybnosti, zda byla při jejich zadání základní způsobilost vůbec ověřována, neboť k veřejným zakázkám malého rozsahu zadávaným mimo zadávací řízení se povinnost prokázat základní způsobilost nevztahuje. Dále je nutno podotknout, že ve značné části veřejných zakázek uvedených v předložených seznamech obviněný ani nebyl účastníkem smluvního vztahu. Úřadu tedy není zřejmé, z čeho konkrétně obviněný své přesvědčení o tom,

[4] Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 576.

že všichni účastníci šetřeného zadávacího řízení základní způsobilost splňovali, dovozuje; Úřad konstatuje, že toto své tvrzení obviněný nijak neprokázal. K tomu Úřad dodává, že i kdyby obviněný s jistotou věděl, že v minulosti některý dodavatel kritéria základní způsobilosti splňoval, nemohl z této skutečnosti dovodit závěr, že tomu tak je i v okamžiku zadávání šetřené veřejné zakázky, neboť nelze vyloučit, že dodavatel v mezidobí přestal některé z kritérií dle § 74 odst. 1 zákona splňovat, a to třeba i jen dočasně. Základní způsobilost není statická; je vázána na aktuální skutkový a právní stav dodavatele, který se může v čase měnit – může zaniknout či znovu vzniknout, typicky např. v důsledku vzniku či úhrady daňových nedoplatků nebo nedoplatků na pojistném na veřejném zdravotním pojištění. Pro posouzení splnění podmínek základní způsobilosti je proto vždy rozhodující, zda byla tato způsobilost splněna v okamžiku rozhodném pro posouzení kvalifikace v daném zadávacím řízení, nikoliv zda byla splněna v minulosti. Úřad proto konstatuje, že ani případné prokázání splnění základní způsobilosti vybraného dodavatele v jiném, dříve vedeném zadávacím řízení, by nemohlo bez dalšího vést k závěru, že vybraný dodavatel základní způsobilost splňoval i při zadávání šetřené veřejné zakázky.

56. Obviněný dále argumentuje tím, že v době přípravy zadávací dokumentace neexistovala metodická opora ani ustálený výklad k novelizovanému znění § 53 odst. 4 zákona, a proto obviněný postupoval podle dosavadních interních postupů a v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a hospodárnosti tak, aby nebyla narušena hospodářská soutěž. K tomu Úřad předně podotýká, že novela zákona, kterou byla v § 53 odst. 4 zakotvena povinnost veřejného zadavatele vyžadovat od dodavatelů prokázání základní způsobilosti, nabyla účinnosti dne 16. 7. 2023, tedy více než 10 měsíců před zahájením šetřeného zadávacího řízení, a nejednalo se tedy o žádnou čerstvou novinku v právní úpravě zadávání veřejných zakázek. Současně obecně platí, že absence metodické opory či ustáleného aplikačního výkladu nezbavuje zadavatele povinnosti postupovat v souladu s účinnou právní úpravou, obzvlášť pak v situaci, kdy je znění novelizovaného ustanovení zcela jasné a jednoznačné, jak tomu bylo právě v případě § 53 odst. 4 zákona, kde je výslovně uvedeno, že veřejný zadavatel prokázání základní způsobilosti po účastnících zadávacího řízení požadovat musí, přičemž pokud sám zadavatel nestanoví v zadávací dokumentaci jinak, prokazuje se tato způsobilost čestným prohlášením. Úřad tak neshledává, že by předmětné ustanovení zákona bylo jakkoli nejasné či připouštělo více různých výkladů. Skutečnost, že obviněný neměl k dispozici metodickou oporu či ustálený výklad, tedy nemůže ospravedlnit jeho nezákonný postup. Úřad navíc podotýká, že k dispozici byla důvodová zpráva k zákonu č. 166/2023 Sb., kterým došlo k předmětné novelizaci zákona (dále jen „důvodová zpráva k novele zákona“), s níž se obviněný bezpochyby mohl seznámit a v níž je k ustanovení § 53 odst. 4 zákona mj. uvedeno: „*Pokud zadavatel nestanoví způsob prokázání základní způsobilosti v zadávací dokumentaci jinak, bude postačovat její prokázání čestným prohlášením. V takovém případě není čestné prohlášení pouhou náhradou dokladu o kvalifikaci, ale samotným dokladem způsobilým základní způsobilost prokázat. […] Pokud se však zadavatel rozhodne vyžadovat pro prokázání základní kvalifikace jiné doklady než čestné prohlášení, musí je v zadávací dokumentaci specifikovat*.“ Minimálně z důvodové zprávy k novele zákona tedy obviněný mohl získat informaci o tom, jakou má zákonodárce představu o konkrétním způsobu splnění povinnosti plynoucí z § 53 odst. 4 zákona.

57. Pokud jde o tvrzení obviněného, že s ohledem na neexistenci metodické opory a ustáleného výkladu postupoval podle svých dosavadních interních předpisů s cílem zachovat zásady hospodárnosti, rovného zacházení a transparentnosti, Úřad uvádí, že mu není zřejmé, jak by

ignorace zcela jednoznačně stanovené zákonné povinnosti požadovat prokázání základní způsobilosti mohla přispět k naplnění uvedených zásad. Úřad má za to, že postup zvolený obviněným uvedené zásady nikoliv posiluje, ale naopak ohrožuje. Úřad proto uzavírá, že argumentace obviněného postavená na neexistenci metodické opory či ustáleného výkladu k § 53 odst. 4 zákona není způsobilá odůvodnit jeho postup v šetřeném zadávacím řízení, neboť nijak neprokazuje existenci objektivní překážky aplikace daného ustanovení zákona.

58. K tvrzení obviněného, že novela § 53 odst. 4 zákona vyvolávala normativní kolizi se zachovanými ustanoveními s § 53 odst. 5, §§ 81 až 88 a § 86 odst. 3 zákona, Úřad uvádí, že obviněný nijak nevysvětlil, v čem konkrétně měla jím tvrzená normativní kolize spočívat, tj. v čem obviněný spatřuje rozpor mezi těmito ustanoveními zákona. Úřad pro úplnost konstatuje, že normativní kolizi mezi předmětnými ustanoveními neshledal.

59. Obviněný dále odkazuje na vzor čestného prohlášení k prokázání kvalifikace podle § 73 a násl. zákona pro účast v zadávacím řízení, který tvoří přílohu č. 3 zadávací dokumentace, a tvrdí, že jeho podpisem měla být základní způsobilost dodavatele implicitně prohlášena. S tímto závěrem se však Úřad neztotožňuje. Vzor čestného prohlášení sice v záhlaví uvádí, že slouží k prokázání základní a profesní způsobilosti a k prokázání technických kvalifikačních předpokladů, a v jeho nadpisu je uvedeno, že je činěno „podle § 73 a násl. zákona“, nicméně samotný text čestného prohlášení neobsahuje žádné konkrétní tvrzení, jímž by dodavatel výslovně stvrdil splnění podmínek základní způsobilosti podle § 74 zákona, na rozdíl od prohlášení týkajících se profesní způsobilosti či technické kvalifikace, jejichž splnění je v čestném prohlášení výslovně deklarováno. Pouhý text v záhlaví dokumentu či obecný odkaz na souhrn zákonných ustanovení přitom nemohou nahradit vlastní obsah čestného prohlášení. Čestné prohlášení představuje výslovné jednostranné prohlášení dodavatele o pravdivosti určitých skutečností, přičemž z jeho obsahu musí být zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti jsou prohlašovány a v jakém rozsahu. Neobsahuje-li takový dokument výslovné tvrzení dodavatele o splnění podmínek základní způsobilosti, nelze jej považovat za doklad prokazující její splnění. Úřad navíc podotýká, že argumentace obviněného, podle níž měla být základní způsobilost implicitně prokázána prostřednictvím předmětného čestného prohlášení, je v přímém rozporu s tím, že přímo v čl. 15.1. výzvy k podání nabídek obviněný uvedl, že prokázání základní způsobilosti nepožaduje.

60. Obviněný ve svém vyjádření dále uvádí, že postupoval v právním omylu, tedy nezaviněně. Právní omyl měl být přitom zapříčiněn nejasnostmi v interpretaci novely § 53 odst. 4 zákona, kdy obviněnému nebylo zřejmé, jak přesně a v jaké fázi zadávacího řízení má být základní způsobilost dodavatelem doložena. K tomu Úřad opětovně uvádí, že povinnost vyžadovat od dodavatelů prokázání základní způsobilosti je v zákoně stanovena zcela jednoznačně a srozumitelně, a zcela jednoznačně je stanoven i způsob, jak má být tato způsobilost prokázána. Tvrzení obviněného o jednání v právním omylu tak Úřad považuje za účelové, obzvlášť vzhledem k tomu, že obviněný se ani nepokusil tuto svou povinnost splnit, ale naopak ve výzvě k podání nabídek výslovně uvedl, že prokázání základní způsobilosti nepožaduje. Z vyjádření obviněného přitom vyplývá, že obviněný si byl existence povinnosti požadovat prokázání základní způsobilosti, kterou novela § 53 odst. 4 zákona přinesla, vědom, avšak přesto postupoval způsobem, který nebyl s citovaným ustanovením zákona v souladu.

61. Obviněný dále uvádí, že pro naplnění přestupku je nutné naplnění jeho materiální stránky, tedy reálná možnost ovlivnění výběru dodavatele, přičemž má za to, že v posuzovaném případě materiální stránka přestupku naplněna nebyla, neboť soutěžní prostředí nebylo nijak dotčeno.

Obviněný k tomu odkazuje na rozhodnutí Úřadu a předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0050/2020/VZ, ÚOHS-S0115/2019/VZ a ÚOHS-R0026-2021/VZ a uvádí, že „*čistě formální nedostatky bez dopadu na soutěžní prostředí nepředstavují přestupek*“. Obviněný v této souvislosti taktéž odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 114/2019, 9 As 40/2017 a 8 As 10/2012, podle kterých musí být splněna jak formální, tak materiální stránka přestupku, neboť pouhé formální porušení, které nemá faktický dopad na práva soutěžitelů, není společensky škodlivé. Úřad k tomu uvádí, že neshledal, že by v šetřeném případě materiální stránka přestupku nebyla naplněna. Materiální stránka přestupku, tedy jeho společenská škodlivost, v daném případě spočívá v tom, že v důsledku jeho postupu, kdy od dodavatelů nepožadoval prokázání základní způsobilosti, obviněný rozhodl o výběru dodavatele a zadal veřejnou zakázku, aniž by měl jakkoli ověřeno, že vybraný dodavatel podmínky základní způsobilosti ve smyslu § 74 zákona splňuje. Na postup obviněného proto nelze nahlížet jako na pouhé formální pochybení při formulaci zadávacích podmínek, když jeho důsledkem je úplná absence mechanismu, který má zabránit zadání veřejné zakázky nezpůsobilému dodavateli. Obviněný tedy svým postupem umožnil potenciálně nezpůsobilým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku, a z těchto dodavatelů následně provedl výběr dodavatele. Výběr dodavatele bez ověření jeho základní způsobilosti představuje situaci, kdy nelze zcela vyloučit, že veřejná zakázka byla zadána subjektu, který by jinak musel být ze zadávacího řízení vyloučen. Takový postup zásadním způsobem narušuje účel právní úpravy zadávání veřejných zakázek, neboť popírá základní garanci, že veřejná zakázka bude zadána pouze dodavateli způsobilému podle § 74 zákona. Tím, že obviněný prokázání základní způsobilosti nepožadoval ani k jejímu ověření následně nepřistoupil a rozhodl o zadání veřejné zakázky, rezignoval na zákonem stanovený kontrolní mechanismus a zásadně oslabil záruky transparentního a zákonného průběhu zadávacího řízení, neboť nelze vyloučit, že k plnění veřejné zakázky byl vybrán dodavatel, který (byť třeba jen dočasně) v okamžiku zadání veřejné zakázky nesplňoval základní způsobilost, a měl být tedy ze zadávacího řízení vyloučen.

62. Se zřetelem na všechny výše uvedené skutečnosti tedy Úřad konstatuje, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 53 odst. 4 zákona, když jakožto veřejný zadavatel nepožadoval po účastnících zadávacího řízení prokázání základní způsobilosti podle § 74 zákona, čímž naplnil první ze znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona.

63. Dnem 12. 7. 2024, kdy obviněný uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem, pak došlo kumulativně k naplnění druhé zákonné podmínky pro konstatování spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona, tj. k zadání veřejné zakázky.

64. Úřad pro úplnost dodává, že u přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona není třeba zkoumat ani potencialitu vlivu na výběr dodavatele, resp. vliv na výběr, neboť tento znak nepatří mezi znaky skutkové podstaty přestupku dle dotčeného ustanovení zákona.

65. Úřad tak s ohledem na vše výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona tím, že stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 53 odst. 4 zákona, když jakožto veřejný zadavatel nepožadoval po účastnících zadávacího řízení prokázání základní způsobilosti podle § 74 zákona, a dne 12. 7. 2024 zadal veřejnou zakázku vybranému dodavateli, když s ním uzavřel smlouvu. Proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. příkazu

Zjištěné skutečnosti

66. Obviněný výzvu k podání nabídek uveřejnil na svém profilu zadavatele dne 20. 5. 2024.

67. V čl. 29. „MÍSTO A LHŮTA PRO PODÁNÍ NABÍDKY“ bodu 29.1. výzvy k podání nabídek je uvedeno: „*Lhůta pro podávání nabídek, která je zároveň lhůtou pro prokázání splnění kvalifikace, počíná běžet dnem uveřejnění výzvy na profilu zadavatele a končí dne 04. 06. 2024 v 10:00 hod.*“

Právní posouzení

68. Smyslem lhůty pro podání nabídek je poskytnout dodavatelům dostatečný čas na zpracování nabídky, proto jsou minimální délky lhůt pro jednotlivé druhy zadávacích řízení stanoveny v zákoně. Pro lhůtu pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení platí obligatorní pravidlo vyjádřené v § 54 odst. 1 zákona, jež stanoví, že lhůtu pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení zadavatel stanoví v délce nejméně 11 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení. Toto ustanovení zákona je ze své povahy kogentní a nepřipouští žádnou výjimku; zadavatel může stanovit lhůtu delší než 11 pracovních dnů, nikoliv však kratší.

69. K otázce počítání lhůty pro podání nabídek dle § 54 odst. 1 zákona Úřad odkazuje na komentářovou literaturu, ve které se uvádí následující: „*S ohledem na skutečnost, že ZVZ nedisponuje vlastním systémem pravidel pro počítání času, uplatní se při počítání lhůt dle komentovaného ustanovení obecná občanskoprávní úprava. Podle pravidel ObčZ lhůta pro podání nabídek počíná běžet dnem následujícím po dni zahájení zadávacího řízení. Lhůta je stanovena v celých pracovních dnech, i poslední den lhůty musí být zachován v celé délce (ačkoli lhůta pro podání nabídek je obvykle ohraničena i konkrétní hodinou, resp. minutou rozhodnou pro její konec). Nelze proto stanovit konec lhůty pro podání nabídek v ZPŘ např. v 10:00 jedenáctý den této lhůty (při stanovení zákonného minima dle odstavce 1 komentovaného ustanovení), neboť by takovým postupem zadavatele došlo k nepřípustnému zkrácení minimální zákonné lhůty (lhůta pro podání nabídek by nečinila ani zákonné minimum, neboť poslední, jedenáctý den lhůty by byl zadavatelem nepřípustně zkrácen jen do 10:00). Konec lhůty pro podání nabídek a navazující otevírání nabídek tak může proběhnout nejdříve až den následující po posledním (jedenáctém) dni této minimální zákonné lhůty*.“[5]

70. V šetřeném případě obviněný zahájil zadávací řízení dne 20. 5. 2024, kdy uveřejnil ve smyslu § 53 odst. 1 zákona na svém profilu zadavatele výzvu k podání nabídek. Dle citovaného ustanovení zákona musí být minimální lhůta pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení 11 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení, přičemž ji nelze nijak zkrátit. V daném případě obviněný ve výzvě k podání nabídek stanovil, že lhůta pro podání nabídek končí dne 4. 6. 2024 v 10:00 hodin.

71. K tomu Úřad uvádí, že zákon nedisponuje vlastním systémem počítání času, jak uvedl výše, je tedy nutné vycházet z obecného pravidla počítání času. Pro zadávací řízení je takové obecné pravidlo stanoveno v občanském zákoníku; dle § 605 odst. 1 občanského zákoníku lhůta nebo doba určená podle dnů počíná dnem, který následuje po skutečnosti rozhodné pro její počátek. V daném případě tak byl prvním dnem lhůty pro podání nabídek den 21. 5. 2024 a posledním

[5] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 54 [Lhůty pro podlimitní veřejné zakázky]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 442

dnem lhůty den 4. 6. 2024. Obviněný tedy lhůtu zkrátil o dobu od 10:00 do 24:00 dne 4. 6. 2024, tedy o 14 hodin. Poslední den lhůty pro podání nabídek nicméně bylo nutné zachovat v celé jeho délce.

72. Úřad pouze pro úplnost dodává, že obviněný umožnil ve lhůtě pro podání nabídek rovněž prohlídku místa plnění. V této souvislosti Úřad podotýká, že ve zjednodušeném podlimitním řízení se automaticky neuplatňuje ustanovení § 97 písm. b) zákona, podle nějž zadavatel v případě umožnění prohlídky místa plnění stanoví lhůtu pro podání nabídek tak, aby byla vždy delší než minimální lhůta stanovená pro příslušný druh zadávacího řízení (k tomu srov. § 53 odst. 3 zákona); Úřad však má za to, že zadavatel je vždy, tedy i v rámci zjednodušeného podlimitního řízení, povinen nastavit lhůtu pro podání nabídek přiměřeně. Ačkoliv zákon nestanovuje zadavateli v nyní šetřeném případě výslovnou povinnost nastavit lhůtu pro podání nabídek delší, než je zákonné minimum, vyplývá již ze zásady přiměřenosti povinnost zadavatele zohlednit při stanovení délky lhůty pro podání nabídek i tu skutečnost, že v průběhu této lhůty proběhne prohlídka místa plnění. Úřad konstatuje, že mj. metodika Ministerstva pro místní rozvoj ke zpracování zadávací dokumentace [6] uvádí, že „*[v]e zjednodušeném podlimitním řízení i v ostatních druzích zadávacích řízení při zadávání podlimitních veřejných zakázek ovšem zůstává zachována povinnost zadavatele stanovit pro případ umožnění prohlídky místa plnění delší lhůtu pro podání nabídek než v zákonem stanovené minimální délce (v případě zjednodušeného podlimitního řízení tedy nemůže být kratší, než alespoň 12 dní)*“. Pokud tedy zadavatel umožní prohlídku místa plnění, je dle názoru Úřadu namístě stanovit lhůtu pro podání nabídek i ve zjednodušeném podlimitním řízení spíše v delší než minimální délce. Úřad však zdůrazňuje, že by se obviněný stanovením lhůty v délce kratší, než připouští kogentní ustanovení zákona, dopustil přestupku, i kdyby prohlídku místa plnění neumožnil.

73. Obviněný ve vyjádření k podnětu uvádí, že stanovená lhůta k podání nabídek byla zcela přiměřená okolnostem veřejné zakázky, především co do relativní jednoduchosti požadovaného plnění, kdy požadavky na plnění dle obviněného „*nebyly nijak obtížné*“ a náročnost zpracování nabídky měla pro soutěžitele na relevantním trhu být „*minimální*“. Obviněný vyjadřuje názor, že pro účastníky zadávacího řízení bylo bez obtíží možné podat nabídku i bez prohlídky místa plnění, s tím, že prohlídku místa plnění obviněný prováděl zejména za účelem usnadnění podání nabídky a pro maximální součinnost s dodavateli. Obviněný současně dodává, že „*[l]hůta pro podání nabídek bez zohlednění pracovních a nepracovních dnů zná ZZVZ např. i v nadlimitních zakázkách, přičemž i lhůta 15 dnů je v takovém případě také známa (§ 57 odst. 2 ZZVZ, a výjimečně dokonce i 10 dnů podle § 59 odst. 4 ZZVZ) - z kontextu zadávacích podmínek lze usoudit, že stanovená lhůta k podání nabídek nebyla natolik krátká, aby mohla mít reálný vliv na omezení účasti potencionálního okruhu účastníků zadávacího řízení. (...) Podstatné v tomto směru je, zda nebyla lhůta pro podání nabídek zkrácena tak, aby vzhledem ke složitosti požadavků zadavatele mohlo toto zkrácení ovlivnit možnost účastníků k sestavení a podání nabídek*.“ Obviněný tedy nerozporuje, že stanovil lhůtu pro podání nabídek v kratší než zákonem požadované délce, avšak uvádí, že tento jeho postup dle jeho názoru neměl a nemohl mít dopad na potenciální dodavatele, a v jeho důsledku tak nemohlo dojít ke snížení počtu účastníků řízení. K tomu Úřad uvádí, že stěžejní okolností pro posouzení zákonností je, že nebyla dodržena zákonná lhůta v délce 11 pracovních dnů dle § 54 odst. 1 zákona.

[6] Dostupné na: https://portal-vz.cz/wp-content/uploads/2016/09/P%C5%99%C3%ADprava-a-zpracovan%C3%AD-zad%C3%A1vac%C3%AD-dokumentace.pdf

74. K argumentaci obviněného týkající se prohlídky místa plnění Úřad dodává, že nerozporuje, že účast na této prohlídce nebyla podle výzvy k podání nabídek pro dodavatele povinná; otázka, zda byla prohlídka místa plnění nezbytná pro řádné zpracování nabídky, nebo zda představovala pouze dobrovolný prostředek usnadňující její přípravu, však není pro posouzení zákonnosti postupu obviněného v tomto případě rozhodná. Podstatné je, že obviněný nedodržel minimální délku lhůty pro podání nabídek stanovenou kogentním ustanovením § 54 odst. 1 zákona. Povinnost stanovit lhůtu pro podání nabídek v délce nejméně 11 pracovních dnů musí být dodržena bez ohledu na složitost předmětu veřejné zakázky, náročnost zpracování nabídky či význam prohlídky místa plnění pro její přípravu.

75. Obviněný ve svém vyjádření odkazuje na dokument Centra pro regionální rozvoj České republiky,[7] z nějž cituje pasáž: „*V této souvislosti Centrum podotýká, že v případech, kdy je lhůta pro podání nabídek přiměřená a lze vyhodnotit, že dodavatelé měli dostatek času pro zpracování a podání nabídky, je zkrácení lhůty pro podání nabídek o část posledního dne považováno za zjevné administrativní pochybení zadavatele, které nemá vliv na výběr dodavatele a nemá za následek krácení dotace (uložení finanční opravy)*." K tomu Úřad uvádí, že citovaná pasáž se dle jeho názoru týká výkladu interních pravidel Centra pro regionální rozvoj České republiky ohledně poskytování dotací, a nemůže tak představovat závazný výklad zákona. Úřad se s uvedeným závěrem, že je zkrácení lhůty pro podání nabídek o část posledního dne pouhým administrativním pochybením, které nemá vliv na výběr dodavatele, neztotožňuje. Z důvodů uvedených dále v odůvodnění tohoto příkazu zastává Úřad naopak názor, že uvedenou zákonnou lhůtu nelze zkrátit ani „pouze" o několik hodin.

76. Obviněný ve svém vyjádření dále odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S354/2007/VZ-24271/2007/520-KV ze dne 15. 1. 2008 (dále jen „rozhodnutí S354/2007"), z nějž vyvozuje právní závěr, že pokud zadavatel stanoví lhůtu k podání nabídek v rámci posledního dne řádné lhůty podle zákona, nemusí se jednat o porušení zákona, resp. půjde o pouhé administrativní pochybení bez vlivu na výběr dodavatele. K tomu Úřad uvádí, že odkaz obviněného na rozhodnutí S354/2007 nepovažuje za zcela přiléhavý. Úřad uvádí, že v odůvodnění rozhodnutí S354/2007 Úřad konstatoval, že pokud zadavatel předal písemnou výzvu ze dne 16. 10. 2007 k poštovní přepravě dne 17. 10. 2007 a lhůta k podání nabídky začala běžet následujícího dne, tj. dne 18. 10. 2007, tedy patnáctým dnem, kdy měly být nabídky nejpozději podány, byl den 1. 11. 2007, a zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek na 1. 11. 2007 do 10:00 hodin, stanovil zadavatel lhůtu pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení v souladu s § 39 odst. 3 písm. b) bod 2. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ"), neboť „*dodržel zákonem stanovenou minimální lhůtu, kterou je povinen podle zákona stanovit dodavatelům pro podání nabídek, a to přestože patnáctý den lhůta pro podání nabídek končila a dodavatelé museli patnáctý den lhůty nabídky podat*." K tomu však Úřad konstatuje, že rozhodnutí S354/2007 bylo vydáno již dne 15. 1. 2008, tedy před více než osmnácti lety, a vztahovalo se k právní úpravě, obsažené v ZVZ v rozhodném znění. Dle Úřadu se v souvislosti s technologickým rozvojem elektronické komunikace právní úprava komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem za uplynulých osmnáct let výrazně proměnila (k tomuto srov. § 211 zákona a § 149 ZVZ), přičemž závěry z doby, kdy doručování nabídek běžně probíhalo osobně, kurýrní službou či prostřednictvím držitele poštovní licence, dle Úřadu nelze mechanicky

[7] Dostupné na: https://crr.gov.cz/wp-content/uploads/documents/2023/01/12/1673515464_VZ_6_2022_str_46-49_CRR%20Lhu%CC%8Ata.pdf

uplatňovat v době, kdy komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem zásadně probíhá elektronicky.

77. Za výrazně přiléhavější na šetřený případ považuje Úřad např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-23709/2020/531/MKe, sp. zn. ÚOHS-S0264/2020/VZ, ze dne 3. 8. 2020 (dále jen „rozhodnutí S264/2020“), jež je oproti rozhodnutí S354/2007 podstatně aktuálnější, resp. vztahuje se již k současné právní úpravě. Rozhodnutí S264/2020 se přímo týkalo situace, kdy zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek do 9:00 30. dne lhůty pro podání nabídek (v pojednávaném případě byla šetřená veřejná zakázka zadávána v otevřeném řízení). Úřad v odůvodnění předmětného rozhodnutí výslovně uvádí, že „*[a]čkoliv se totiž zkrácení zákonem stanovené lhůty pro podání nabídek ‚pouze‘ o 15 hodin může na první pohled jevit jako zanedbatelné pochybení, nelze jej v žádném případě tolerovat a připustit neumožnění využití celé, zákonem jako minimální lhůty stanovené pro koncipování a podání nabídek, neboť ustanovení § 57 odst. 1 zákona ukládá zadavatelům povinnost stanovit lhůtu pro podání nabídek v minimální délce celých 35 dnů. […] Úřad zdůrazňuje, že výše uvedená povinnost musí být splněna zadavatelem bez výjimky, neboť nezákonné zkrácení lhůty pro podání nabídek představuje zásah do práv dotčených subjektů, tj. potenciálních dodavatelů, kteří se rozhodují podat nabídku na konkrétní veřejnou zakázku, což může negativně ovlivnit jejich rozhodnutí, zda nabídku vůbec podají. Jinými slovy řečeno, od explicitního požadavku zákona na minimální délku lhůty pro podání nabídek se není možné odchylovat, a to ani v řádu hodin. Zákonem kogentně stanovená minimální lhůta pro podání nabídek má zaručovat alespoň základní časový prostor k tomu, aby se dodavatelé o samotné veřejné zakázce nejen dozvěděli, ale také mohli zpracovat svoji nabídku tak, aby co nejlépe odpovídala požadavkům zadavatele. V případě, že zadavatel lhůtu pro podání nabídek zkrátí, nelze vyloučit, že neumožní potenciálním dodavatelům připravit včas jejich nabídku. Úřad uvádí, že jakékoliv zkrácení zákonem stanovené minimální lhůty pro podání nabídek, navíc stanovené kogentním ustanovením zákona, jednoznačně limituje potenciální dodavatele v účasti v zadávacím řízení.*“ Úřad doplňuje, že ačkoliv se citované rozhodnutí týká veřejné zakázky zadávané v otevřeném řízení, u nějž se uplatní jiné délky lhůt pro podání nabídek než v případě zjednodušeného podlimitního řízení, lze uvedené závěry bezpochyby přenést i na jiné lhůty pro podání nabídek, stanovené zákonem, včetně lhůty nejméně 11 pracovních dnů stanovené v § 54 odst. 1 zákona pro zjednodušené podlimitní řízení. Úřad dodává, že uvedený závěr byl potvrzen rovněž předsedou Úřadu, jenž v odůvodnění rozhodnutí č. j. 31191/2020/323/VVá, sp. zn. ÚOHS-R0163/2020/VZ, ze dne 15. 10. 2020 uvedl mj. následující: „*V případě, že zadavatel lhůtu pro podání nabídek zkrátí, nelze vyloučit, že znemožní potenciálním dodavatelům připravit včas jejich nabídku, přičemž současně nelze vyloučit ani to, že nabídka některého z těchto dodavatelů může být výhodnější, než nabídka vybraného uchazeče. Proto konstatuji, že jakékoliv zkrácení zákonem stanovené minimální lhůty je v rozporu se zákonem (i kdyby se mělo jednat o zkrácení např. toliko v řádu hodin), neboť jednoznačně limituje potenciální dodavatele v účasti v předmětném zadávacím řízení.*“

78. Dále Úřad považuje za přiléhavé na nyní šetřený případ např. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0306/2017/VZ-28032/2017/542/PKn ze dne 27. 9. 2017 (dále jen „rozhodnutí S306“), v němž Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel ustanovení § 36 odst. 5 a § 54 odst. 1 zákona tím, že stanovil lhůtu pro podání nabídek na 10 dnů a 13 hodin od zahájení zadávacího řízení, resp. od změny zadávací dokumentace, která byla způsobilá rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, což neodpovídalo zákonem požadované minimální délce lhůty 11 celých pracovních dnů. V tomto případě bylo zkrácení lhůty oproti zákonem požadovanému minimu

dokonce ještě menší než v případě nyní šetřeném; Úřad však v daném případě dospěl rovněž k závěru, že zkrácení zákonem stanovené lhůty pro podání nabídek o 11 hodin se může na první pohled jevit jako zanedbatelné pochybení zadavatele, avšak nelze jej tolerovat a připustit neumožnění využití celé, zákonem jako minimální lhůty stanovené pro koncipování a podání nabídek, neboť „*ustanovení § 54 odst. 1 zákona obligatorně ukládá zadavatelům stanovit lhůtu pro podání nabídek v minimální délce celých 11 pracovních dnů*." Výše uvedená povinnost musí dle odůvodnění citovaného rozhodnutí být zadavatelem splněna bez výjimky, neboť nezákonné zkrácení lhůty pro podání nabídek představuje zásah do práv dotčených subjektů, tj. potenciálních dodavatelů, kteří se rozhodují podat nabídku na konkrétní veřejnou zakázku, což může negativně ovlivnit jejich rozhodnutí, zda nabídku vůbec podají.

79. Úřad doplňuje, že rovněž komentářová literatura k zákonu uvádí: „*Podle pravidel ObčZ lhůta pro podání nabídek počíná běžet dnem následujícím po dni zahájení zadávacího řízení. Lhůta je stanovena v celých pracovních dnech, i poslední den lhůty musí být zachován v celé délce (ačkoli lhůta pro podání nabídek je obvykle ohraničena i konkrétní hodinou, resp. minutou rozhodnou pro její konec). Nelze proto stanovit konec lhůty pro podání nabídek v ZPŘ (zjednodušeném podlimitním řízení, pozn. Úřadu) např. v 10:00 jedenáctý den této lhůty (při stanovení zákonného minima dle odstavce 1 komentovaného ustanovení), neboť by takovým postupem zadavatele došlo k nepřípustnému zkrácení minimální zákonné lhůty (lhůta pro podání nabídek by nečinila ani zákonné minimum, neboť poslední, jedenáctý den lhůty by byl zadavatelem nepřípustně zkrácen jen do 10:00). Konec lhůty pro podání nabídek a navazující otevírání nabídek tak může proběhnout nejdříve až den následující po posledním (jedenáctém) dni této minimální zákonné lhůty*."[8]

80. Obviněný k odkazu na rozhodnutí S264/2020 ve vyjádření k podnětu dodává, že se toto rozhodnutí týkalo nadlimitní zakázky s předpokládanou hodnotou 180 937 000 Kč bez DPH, zadávanou v otevřeném řízení, kde lze předpokládat značnou složitost věci (předmětu plnění), pročež jsou dle obviněného šetřená veřejná zakázka a veřejná zakázka, jíž se týká rozhodnutí S264/2020, nesouměřitelné. Úřad sice připouští, že pokud je spáchán obdobný přestupek při zadávání dvou veřejných zakázek, z nichž jedna má výrazně vyšší předpokládanou hodnotu, bude zpravidla větší i společenská škodlivost přestupku, který byl spáchán při zadávání takové „objemnější" veřejné zakázky. To však dle Úřadu v žádném případě neznamená, že by při zadávání „méně objemných" veřejných zakázek byla společenská škodlivost případných přestupků nulová, resp. že by se zadavatelé veřejných zakázek s relativně nižší předpokládanou hodnotou mohli své odpovědnosti za dodržení zákonného postupu při jejich zadávání zcela zbavit.

81. Úřad se současně neztotožňuje s názorem obviněného, že způsob, jakým obviněný stanovil lhůtu, neměl a nemohl mít dopad na potenciální dodavatele a že v jeho důsledku nemohlo dojít ke snížení počtu účastníků zadávacího řízení, pročež materiální stránka přestupku není naplněna. Úřad uvádí, že vzhledem ke všem okolnostem šetřené věci nelze vyloučit, že některé hospodářské subjekty by měly o plnění veřejné zakázky zájem, avšak právě s ohledem na příliš krátkou lhůtu pro podání nabídek se rozhodly nabídku nepodat. Zkrácení lhůty pro podání nabídek pod zákonem vymezené minimum (byť o pouhých pár hodin) dle Úřadu představuje závažný zásah do práv dotčených subjektů, tj. potenciálních dodavatelů, kteří se rozhodují, zda

[8] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 54 [Lhůty pro podlimitní veřejné zakázky]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 442.

vůbec podají nabídku, což může negativně ovlivnit jejich rozhodnutí, zda nabídku podají, popř. může to mít dopad na kvalitu jejího zpracování. I několik hodin času navíc je dle Úřadu podstatné penzum času, které by potencionální dodavatel mohl pro tvorbu nabídky využít, pokud by jej obviněný na tomto právu nezkrátil. Zákonem kogentně stanovená minimální lhůta pro podání nabídek má zaručovat dostatečný časový prostor k tomu, aby se dodavatelé dozvěděli o existenci veřejné zakázky a měli dostatečný čas ke zpracování nabídky tak, aby co nejlépe odpovídala požadavkům obviněného (a to bez ohledu na obviněným tvrzenou relativní jednoduchost předmětu plnění veřejné zakázky). Úřad uzavírá, že jakékoliv zkrácení zákonem stanovené minimální lhůty pro podání nabídek, stanovené kogentním ustanovením zákona, jednoznačně limituje potenciální dodavatele v účasti v předmětném zadávacím řízení. Zadávací podmínka týkající se délky lhůty pro podání nabídek tak byla stanovena v rozporu se zákonem. Pochybení v podobě stanovení zadávacích podmínek v rozporu se zákonem, kterého se obviněný dopustil, tak nelze hodnotit jako marginální, neboť může mít negativní vliv na hospodářskou soutěž.

82. Se zřetelem na všechny výše uvedené skutečnosti tedy Úřad konstatuje, že zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek v rozporu s § 54 odst. 1 zákona, když konec lhůty stanovil na 4. 6. 2024 v 10:00 hodin, čímž umožnil podání nabídek ve lhůtě 10 dnů a 10 hodin, tj. o 14 hodin méně, než byl povinen, čímž naplnil první ze znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona.

83. Dnem 12. 7. 2024, kdy obviněný uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem, pak došlo kumulativně k naplnění druhé zákonné podmínky pro konstatování spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona, tj. k zadání veřejné zakázky.

84. Úřad opětovně dodává, že u přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona není třeba zkoumat ani potencialitu vlivu na výběr dodavatele, resp. vliv na výběr, neboť tento znak nepatří mezi znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. c) zákona.

85. Úřad s ohledem na vše výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona tím, že stanovil lhůtu pro podání nabídek v rozporu s § 54 odst. 1 zákona, když konec lhůty stanovil na 4. 6. 2024 v 10:00 hodin, čímž umožnil podání nabídek ve lhůtě 10 dnů a 10 hodin, tj. o 14 hodin méně, než byl povinen, a dne 12. 7. 2024 zadal veřejnou zakázku vybranému dodavateli, když s ním uzavřel smlouvu. Proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.

K výroku III. příkazu

Zjištěné skutečnosti

86. V čl. 18. „TECHNICKÁ KVALIFIKACE“, bodě 18.1. výzvy k podání nabídek je uvedeno: „*Dodavatel prokáže splnění technické kvalifikace dle ustanovení § 79 Zákona za následujících podmínek: Předložením seznamu významných dodávek dle ust. § 79 odst. 2 písm. b) poskytnutých dodavatelem za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení. V seznamu musí být obsažena realizace minimálně 2 zakázek, jejíž charakter je obdobný předmětu plnění veřejné zakázky v rozsahu min. 700.000 Kč bez DPH a u této zakázky musí být uvedeno označení objednatele, termín plnění a cena díla s DPH.*“

87. Podle čl. 18., bodu 18.2. výzvy k podání nabídek může dodavatel doklady k prokázání technické kvalifikace v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 zákona nahradit čestným prohlášením,

ze kterého musí být zřejmé, že dodavatel splňuje kritéria technické kvalifikace požadované zadavatelem, nebo jednotným evropským osvědčením.

88. Dne 4. 6. 2024 obviněný obdržel nabídku vybraného dodavatele, jejíž součástí byla mj. příloha č. 3 výzvy k podání nabídek – čestné prohlášení dodavatele k prokázání kvalifikace ze dne 3. 6. 2024 (dále jen „čestné prohlášení"). Vybraný dodavatel zde uvedl mj., že k prokázání technické kvalifikace stanovené obviněným v čl. 18. výzvy k podání nabídek čestně prohlašuje, že řádně poskytl a dokončil nejméně tyto následující veřejné zakázky s obdobným předmětem plnění:

Název zakázky a ID zakázky	**Identifikační údaje objednatele**	**Datum plnění zakázky**	**Hodnota plnění (v Kč bez DPH)**
Technologické opravy, FinTech laboratoř	Vysoká škola ekonomická	7.10.21-6.3.2024	1.436.640,-
Kancelářský mobiliář	COMMERZBANK Aktiengesellschaft, ČR	1-6/2024	918.960,-

89. Dne 7. 6. 2024 obviněný zaslal vybranému dodavateli výzvu k objasnění nabídky z téhož dne (dále jen „výzva k objasnění nabídky"), v níž k první uvedené veřejné zakázce v čestném prohlášení konstatoval, že tato nesplňuje požadavek obviněného, když plnění dotčené veřejné zakázky „*přesahuje roky plnění, požadované zadavatelem, a navíc tato částka je tvořena součtem různých plnění/ zakázek, což opět není v souladu s požadavkem zadavatele*."

90. Dne 12. 6. 2024 vybraný dodavatel zaslal obviněnému doplnění nabídky ze dne 12. 6. 2024 (dále jen „doplnění nabídky"), ve kterém uvedl, že na základě požadavku obviněného v příloze dokládá „*potvrzení o jiné zakázce splňující zadavatelem požadované parametry vyplývající ze ZD*." Přílohou předmětného doplnění nabídky byla e-mailová zpráva ze dne 10. 6. 2024. Obsahem této e-mailové zprávy bylo potvrzení spolupráce mezi společností ANTARES, a.s. s vybraným dodavatelem „*v plnění veřejných zakázek v daném období od 1. 7. 2021 až doposud, a to v rozsahu převyšujícím požadovaný limit 700.000,- bez DPH/zakázka*".

91. Dne 26. 6. 2024 obviněný přistoupil k výběru dodavatele, přičemž z oznámení o výběru dodavatele ze dne 26. 6. 2024 (dále jen „oznámení o výběru") mj. vyplývá, že vybraný dodavatel „*prokázal splnění všech podmínek a požadavků zadavatelem vymezených v zadávací dokumentaci*".

Právní posouzení

92. Úřad konstatuje, že v šetřeném případě obviněný v souladu s § 53 odst. 4 zákona použil ve zjednodušeném podlimitním řízení pravidlo pro nadlimitní režim, když požadoval prokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona – seznam významných dodávek za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení. Obviněný ve výzvě k podání nabídek výslovně uvedl, že požaduje doložení realizace minimálně 2 zakázek, jejichž charakter je obdobný předmětu plnění veřejné zakázky, s hodnotou plnění minimálně 700 000 Kč bez DPH, a u každé z těchto referenčních zakázky musí být uvedeno označení objednatele, termín plnění a cena díla s DPH.

93. Úřad na tomto místě v obecné rovině konstatuje, že kvalifikací se ve smyslu § 28 odst. 1 písm. c) zákona rozumí způsobilost a schopnost dodavatele plnit veřejnou zakázku. Pojem kvalifikace nezahrnuje pouze oprávnění k výkonu určité činnosti, ale např. i existenci doložitelných zkušeností či praxe dodavatele. Účelem institutu kvalifikace je objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují dostatečné záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Adekvátně nastavené kvalifikační předpoklady jsou tedy jakýmsi „sítem", které má zamezit účasti subjektů neschopných danou veřejnou zakázku řádně splnit. Co se týče kritérií technické kvalifikace, jejich smyslem je pak konkrétně prokázání lidských zdrojů, technických zdrojů nebo odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě.

94. Smyslem stanovení technické kvalifikace, konkrétně pak předložení seznamu realizovaných služeb či dodávek (referencí), případně také seznamu realizovaných služeb či dodávek osoby, která se bude podílet na plnění veřejné zakázky, je tedy ověřit odborné schopnosti a zkušenosti dodavatelů, případně jiných osob, s realizací plnění s obdobným předmětem, tedy schopnost realizovat předmět veřejné zakázky za daných podmínek v odpovídající kvalitě.

95. Úřad připouští, že zadavatel primárně posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení provádí na základě údajů a dokladů obsažených v nabídce. Pokud zadavatel nemá žádné relevantní indicie zpochybňující správnost předloženého seznamu, resp. věrohodnost informací z něho vyplývajících, nelze zadavateli nic vytknout, pokud na základě tohoto seznamu konstatuje prokázání kvalifikace, potažmo splnění podmínek účasti. Jinými slovy, ze zákona nevyplývá povinnost zadavatele objasňovat účastníkem předložené údaje v každé situaci, tj. i když nemá o splnění kvalifikačního kritéria žádné pochybnosti. Zcela jiná situace však nastane, pokud jsou údaje předložené účastníkem relevantním způsobem zpochybněny. V takovém případě je na straně zadavatele nejen jeho možností, ale taktéž i jeho povinností tyto kvalifikované pochybnosti vyvrátit, a mít tak postaveno najisto, že vybraný dodavatel kritéria kvalifikace skutečně prokázal, a tedy rovněž splnil podmínky účasti v zadávacím řízení. Z hlediska dodržení zásady transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona je v zadávacím řízení neudržitelné, aby zadavatel indicie o nepravdivosti předkládaných osvědčení, má-li takové, zcela ignoroval a shodu předkládaných dokladů se skutečným stavem neprověřil.

96. V posuzovaném případě je tedy nutné, aby z dokumentace o zadávacím řízení vyplývalo, že zadavatel měl u vybraného dodavatele postaveno najisto prokázání splnění kritéria technické kvalifikace.

97. Vybraný dodavatel v šetřeném případě spolu s nabídkou předložil čestné prohlášení, ve kterém k prokázání technické kvalifikace stanovené v čl. 18 výzvy k podání nabídek předložil dvě referenční zakázky.

98. Z postupu obviněného v zadávacím řízení lze vyvodit, že na ověřování splnění kritéria technické kvalifikace zcela nerezignoval, neboť ve výzvě k objasnění nabídky ze dne 7. 6. 2024 jednu ze dvou referenčních zakázek, předložených vybraným dodavatelem, neakceptoval jakožto nesouladnou s požadavky obviněného z důvodů, že uvedené plnění přesahuje požadovaný časový rámec a že je uvedená částka tvořena až součtem různých plnění (zakázek), což není v souladu s požadavkem obviněného.

99. Následně však obviněný akceptoval jako doplnění technické kvalifikace vybraného dodavatele pouhé sdělení v e-mailové zprávě, jež je dle názoru Úřadu zcela neurčité. Z předložené e-mailové zprávy vyplývá pouze potvrzení o „*spolupráci [ANTARES, a.s.] v plnění veřejných zakázek v daném období od 1. 7. 2021 až doposud a to v rozsahu převyšujícím požadovaný limit 700.000 bez DPH/zakázka*“. Z této formulace dle Úřadu nikterak nevyplývá:

- o kolik veřejných zakázek se jedná, když pomocí gramatického výkladu (užití plurálu) lze dovodit, že se jedná o více než jednu veřejnou zakázku; rovněž obviněný ve vyjádření k podnětu uvádí, že bylo v e-mailové zprávě „*výslovně uvedeno, že zakázek s limitem min. 700.000,- Kč bez DPH na jednu splnil vybraný dodavatel více*“;
- zda byl charakter těchto veřejných zakázek obdobný předmětu plnění šetřené veřejné zakázky, jak obviněný v bodě 18.1.1. výzvy k podání nabídek požadoval;
- jakým způsobem a jakou měrou se vybraný dodavatel na plnění těchto veřejných zakázek podílel (z e-mailové zprávy nevyplývá, v čem spočívala „spolupráce“ mezi ANTARES, a.s. a vybraným dodavatelem, avšak pokud tyto subjekty plnily určité veřejné zakázky společně např. v rámci sdružení dodavatelů nebo v poddodavatelském vztahu, bylo by v souladu s § 79 odst. 4 zákona potřeba doložit, v jakém rozsahu se na plnění dotčené veřejné zakázky či veřejných zakázek podílel právě vybraný dodavatel, neboť právě jen tato část by byla relevantní pro posouzení splnění požadovaného finančního rozsahu veřejné zakázky);
- označení objednatele veřejné zakázky, termín plnění veřejné zakázky a cena díla s DPH, tedy údaje, jež obviněný dle bodu 18.1. výzvy k podání nabídek požadoval u každé referenční zakázky.

100. Obviněný ve vyjádření k podnětu odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-14583/2021/500/ISo, sp. zn. ÚOHS-S0099/2021/VZ, ze dne 30. 4. 2021 (dále jen „rozhodnutí S0099/2021“), z nějž vyvozuje možnost dodavatele nahradit jednu referenční zakázku, jež dle názoru zadavatele nesplňuje potřebné požadavky, jinou referenční zakázkou, jež tyto požadavky splňuje. K tomu Úřad uvádí, že odkaz obviněného nepovažuje za přiléhavý, neboť v předmětném případě nespočívá nezákonnost postupu obviněného v tom, že umožnil vybranému dodavateli záměnu jedné reference, která nesplňovala všechna požadovaná kritéria, za jinou referenci, která je splňovala (což je dle Úřadu přípustné), nýbrž v tom, že jako potvrzení o referenční zakázce akceptoval dokument, z nějž nevyplývá splnění požadavků na technickou kvalifikaci, které sám obviněný stanovil.

101. Vzhledem k právě uvedenému obviněný z pohledu Úřadu neměl k dispozici podklady, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o prokázání splnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem v souladu se zadávacími podmínkami, konkrétně s čl. 18. výzvy k podání nabídek, přesto obviněný přistoupil k jeho výběru a následně s ním uzavřel smlouvu na realizaci veřejné zakázky. Takový postup obviněného, resp. posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení vybraným dodavatelem nelze označit za transparentní. Úřad tedy dospěl k závěru, že obviněný nepostupoval v souladu se zákonem, čímž naplnil první ze znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

102. Úřad se rovněž neztotožňuje s názorem obviněného, že se jedná o situaci, která neměla žádný dopad na výběr dodavatele. Úřad obecně uvádí, že stanovení kritérií technické kvalifikace v zadávací dokumentaci je fakultativní, tj. neexistuje zákonná povinnost zadavatelů tato kritéria stanovovat; pokud se však zadavatel rozhodne kritéria technické kvalifikace stanovit,

je povinen jejich splnění ze strany dodavatelů následně vyžadovat. Úřad konstatuje, že nelze vyloučit, že kdyby obviněný kritérium technické kvalifikace v bodě 18.1. výzvy k podání nabídek nestanovil, případně stanovil „mírněji“ (např. by požadoval doložení jen jedné referenční zakázky), umožnil by tím účast v zadávacím řízení širšímu okruhu hospodářských subjektů. Dle Úřadu nelze vyloučit, že některé hospodářské subjekty by měly o plnění veřejné zakázky zájem, avšak s ohledem na to, že nesplňovaly právě požadavek na technickou kvalifikaci, stanovený obviněným, rozhodly se nabídku nepodat. Obviněný nicméně předmětné kritérium technické kvalifikace ve výzvě k podání nabídek stanovil, avšak následně akceptoval nabídku vybraného dodavatele, jenž jej nesplňoval, resp. vybraný dodavatel jeho splnění nedoložil, namísto aby tohoto dodavatele buďto znovu vyzval k doplnění nabídky, nebo vyloučil z účasti v zadávacím řízení pro nesplnění kritéria technické kvalifikace. Úřad konstatuje, že postup obviněného spočívající v tom, že až ve fázi posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení svévolně „odpustil“ vybranému dodavateli řádné doložení splnění požadavku na technickou kvalifikaci, nelze pro nedostatek transparentnosti akceptovat. K posouzení toho, zda byla naplněna podmínka vlivu na výběr dodavatele, Úřad dodává, že není rozhodující, zda k ovlivnění výběru dodavatele skutečně došlo, ale postačí eventuální možnost ovlivnění (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 120/2013-156 ze dne 26. 3. 2015). V šetřeném případě obviněný obdržel celkem 3 nabídky, přičemž nabídka vybraného dodavatele byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější; v případě nesplnění podmínek účasti v zadávacím řízení pak přirozeně není vyloučeno, že by se vybraným dodavatelem mohl stát jiný z účastníků zadávacího řízení. Úřad tedy konstatuje, že znak skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona spočívající v existenci alespoň potenciálního vlivu na výběr dodavatele je v daném případě naplněn.

103. Dnem 12. 7. 2024, kdy obviněný uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem, pak došlo kumulativně k naplnění třetí zákonné podmínky pro konstatování spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tj. k zadání veřejné zakázky.

104. Úřad s ohledem na vše výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, když nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když odeslal účastníkům zadávacího řízení oznámení o výběru dodavatele, ačkoliv neměl prokázáno splnění podmínek účasti jmenovaným dodavatelem – konkrétně kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, které obviněný vymezil v čl. 18.1.1. výzvy k podání nabídek, kde požadoval předložení seznamu významných dodávek poskytnutých dodavatelem za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení obsahující realizaci „*minimálně 2 zakázek, jejíž charakter je obdobný předmětu plnění veřejné zakázky v rozsahu min. 700.000 Kč bez DPH a u této zakázky musí být uvedeno označení objednatele, termín plnění a cena díla s DPH*“. Z dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá splnění dotčené podmínky vybraným dodavatelem, neboť jím předložené doklady obsahují relevantní údaje pouze ve vztahu k jedné významné dodávce; ve vztahu k druhé významné dodávce jmenovaný dodavatel nepředložil všechny požadované údaje, zejména identifikaci konkrétní zakázky nebo zakázek, požadovaný finanční a časový rozsah a označení objednatele, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o prokázání splnění dotčené podmínky jmenovaným dodavatelem, čímž se postup obviněného stal netransparentním, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a dne 12. 7. 2024 obviněný zadal veřejnou zakázku vybranému dodavateli. Proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu.

K výroku IV. příkazu – uložení pokuty

105. Úřad považuje ve smyslu ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 90 přestupkového zákona skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil jednoho přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) a dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona, jak je uvedeno ve výrocích I. až III. tohoto příkazu.

106. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona činí 5 let u přestupků podle § 268 zákona.

107. Podle § 31 odst. 1 přestupkového zákona počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

108. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta dle § 270 odst. 3 písm. a) zákona. Ke spáchání přestupků, uvedených ve výrocích I. až III. tohoto příkazu, došlo dne 12. 7. 2024, tj. dnem uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s vybraným dodavatelem. Řízení o přestupku (resp. přestupcích) je pak zahájeno dnem doručení tohoto příkazu. Z uvedených údajů vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávaným přestupkům neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávané přestupky uplynutím promlčecí doby nezanikla.

109. Podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. V souladu s § 40 písm. b) přestupkového zákona se ke zbylému protiprávnímu jednání obviněného přihlédne pouze co do výměry správního trestu, která bude o tyto okolnosti navýšena (uvedená mnohost přestupků jakožto přitěžující okolnost).

110. V souladu se zásadou absorpce při správním trestání tedy Úřad ve správním řízení uloží trest podle nejpřísněji trestného přestupku. Zbývající přestupek (příp. přestupky) zohlední jako přitěžující okolnost při výměře výše pokuty. Proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, který přestupek je v šetřeném případě nejpřísněji trestným.

111. V nyní šetřeném případě jsou horní hranice sazeb pokut za všechny přestupky uvedené ve výrocích I. až III. tohoto příkazu stejné, neboť za každý z nich lze podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Úřad proto v souladu s § 41 odst. 1 přestupkového zákona posoudil, který z projednávaných přestupků je nejzávažnější.

112. Za nejzávažnější Úřad považuje přestupek uvedený ve výroku III. tohoto příkazu, neboť obviněný vybral dodavatele a následně s ním uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, aniž měl prokázáno splnění jím stanoveného kritéria technické kvalifikace, přičemž tento postup mohl bezprostředně ovlivnit výběr dodavatele. Pokuta je proto ukládána podle ustanovení vztahujícího se k přestupku uvedenému ve výroku III. tohoto příkazu, zatímco ke spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto příkazu Úřad přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

113. V čl. IV odst. 2 smlouvy je uvedeno, že celková cena díla činí 839 891,25 Kč bez DPH. Celková cena veřejné zakázky tak po připočtení DPH činí 1 016 268,42 Kč. Horní hranice možné pokuty tak v šetřeném případě v souladu s § 268 odst. 2 písm. a) zákona (10 % z částky ve výši 1 016 268,42 Kč s DPH) po zaokrouhlení na celé koruny činí částku ve výši 101 627 Kč.

114. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupky, za něž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Při tomto posouzení Úřad vycházel z právní úpravy obsažené v přestupkovém zákoně, jakož i z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS"). Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 5 As 98/2022-51 ze dne 9. 10. 2025 zdůraznil, že aktuálně účinné znění přestupkového zákona představuje ucelený a předvídatelný systém pravidel pro posuzování souběhu přestupků a jejich trestání, přičemž hmotněprávní důsledky souběhu přestupků jsou úzce a neoddělitelně provázány s procesní úpravou společného řízení a rozhodným mezníkem pro časové vymezení vícečinného souběhu přestupků je okamžik zahájení řízení o některém z nich. Přestupek spáchaný až po zahájení řízení o jiném přestupku již s tímto přestupkem netvoří souběh ve smyslu přestupkového zákona, neboť o takových přestupcích nelze podle § 88 odst. 3 přestupkového zákona vést společné řízení. NSS současně uvedl, že za této právní úpravy již není namístě vymezovat souběh přestupků analogií z trestního práva, neboť zákonodárce otázku časového ohraničení souběhu řeší přímo a výslovně. Rozšířený senát NSS se dále zabýval významem ustanovení § 37 písm. b) přestupkového zákona, podle něhož se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení. NSS dovodil, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy společné řízení podle § 88 přestupkového zákona mohlo a mělo být vedeno, avšak z určitého důvodu vedeno nebylo. Naopak v situacích, kdy přestupkový zákon vedení společného řízení výslovně vylučuje (tedy právě u přestupků spáchaných po zahájení řízení o jiném přestupku podle § 88 odst. 3 přestupkového zákona), nelze § 37 písm. b) přestupkového zákona chápat jako prostředek k dodatečnému zohlednění jiných přestupků obviněného při ukládání správního trestu. V takových případech by uplatnění zásady absorpce bylo v rozporu se zjevně projeveným úmyslem zákonodárce, který přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku záměrně vyňal z režimu společného projednání a úhrnného trestání.

115. Na základě výše uvedených východisek Úřad posoudil, zda v projednávané věci existuje důvod přihlédnout k jiným souběžným přestupkům obviněného ve smyslu § 37 písm. b) přestupkového zákona, o nichž nebylo rozhodnuto spolu s právě projednávaným přestupkem ve společném řízení, ačkoliv to podle přestupkového zákona přicházelo v úvahu.

116. Úřad konstatuje, že z úřední činnosti zjistil, že přestupky uvedené ve výroku I., II. a III. tohoto příkazu jsou v souběhu s přestupkem obviněného spáchaným dne 22. 5. 2024 projednávaným v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0299/2026/VZ, které bylo zahájeno dne 28. 4. 2026. V uvedeném správním řízení byl dne 28. 4. 2026 vydán příkaz č. j. ÚOHS-15556/2026/500 z téhož dne, kterým Úřad obviněnému uložil pokutu ve výši 30 000 Kč za spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona, kterého se obviněný dopustil tím, že při zadávání veřejné zakázky „Úprava prostor (OP JAK – Ph.D. Infra) – stavební práce" ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 28. 2. 2024 uveřejněním výzvy k podání nabídek ze dne 27. 2. 2024 na profilu zadavatele pod systémovým číslem P24V00000007, stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 53 odst. 4 citovaného zákona, když jakožto veřejný zadavatel nepožadoval po účastnících zadávacího řízení prokázání základní způsobilosti podle

§ 74 zákona, a dne 22. 5. 2024 zadal citovanou veřejnou zakázku dodavateli FIBO PLUS s.r.o., IČO 24806471, se sídlem Smečenská 586, 273 06 Libušín. Celková cena díla dle smlouvy na uvedenou veřejnou zakázku činila 2 481 681 Kč včetně DPH, a horní hranice možné pokuty ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) zákona (10 % z celkové ceny plnění) tedy činila po zaokrouhlení částku 248 168 Kč.

117. Úřad konstatuje, že má-li uložit obviněnému pokutu za přestupek, který je v souběhu s jiným přestupkem, za který již byla obviněnému uložena pokuta, pak s ohledem na to, že nemá zákonné zmocnění zrušit předcházející „výrok o trestu", lze absorpční zásadu aplikovat pouze tím způsobem, že v rámci uložení pokuty za přestupek, o němž rozhoduje později, zohlední předchozí uloženou pokutu za přestupek, jenž je s nyní sankcionovaným přestupkem v souběhu. Vyhodnotit přitom musí souběh daných přestupků tak, jako by postupoval v případě, kdy by byly oba sbíhající se přestupky řešeny ve společném správním řízení, tudíž musí posoudit, který z přestupků, jež obviněný spáchal ve vzájemném souběhu, považuje za nejzávažnější (a jaký přestupek by byl brán pouze jakožto přitěžující okolnost), přičemž následně určí, jakou pokutu by uložil, pokud by posuzoval oba přestupky současně a ukládal pouze pokutu jedinou, přičemž následně po zohlednění již uložené pokuty za sbíhající se přestupek určí „výslednou" výši pokuty za právě řešený přestupek. Úřad proto posoudil oba dotčené přestupky optikou toho, který z nich je závažnější.

118. Úřad shledal, že u přestupku, jehož se obviněný dopustil dle příkazu Úřadu č. j. ÚOHS-15556/2026/500 ze dne 28. 4. 2026, tak u nyní projednávaných přestupků v rámci tohoto příkazu, platí stejný zákonný předpoklad o možné výši pokuty dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona. Porovnáním skutečné hranice maximální možné pokuty pak Úřad dospěl k závěru, že za závažnější je třeba považovat přestupek, jehož se obviněný dopustil dle příkazu Úřadu č. j. ÚOHS-15556/2026/500 ze dne 28. 4. 2026, neboť v tomto případě je hranice maximální možné pokuty (248 168 Kč) vyšší než v právě projednávaném případě (101 627 Kč).

119. Ve vztahu k aplikování tzv. absorpční zásady proto Úřad sděluje, že neboť považuje za závažnější ze sbíhajících se přestupků ten, jehož spáchání obviněným Úřad konstatoval v příkazu č. j. ÚOHS-15556/2026/500 ze dne 28. 4. 2026, je možné v nyní posuzovaném případě uložit pokutu v maximální výši 248 168 Kč. Ve vztahu ke sbíhajícímu se přestupku Úřad sděluje, že ho přičítá obviněnému coby přitěžující okolnost. V tomto kontextu tak Úřad v rámci aplikování tzv. absorpční zásady s ohledem na výše uvedené konstatuje, že pokud by posuzoval všechny přestupky současně a ukládal pouze jedinou pokutu, uložil by nyní pokutu ve výši 60 000 Kč. Úřad přihlédl k již uložené pokutě za sbíhající se přestupek, kdy tedy od částky pokuty, kterou by uložil ve společném řízení, Úřad odečetl pokutu již uloženou ve výše citovaném rozhodnutí (30 000 Kč), a obviněnému tak v projednávané věci uložil konečnou výši pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto příkazu.

120. Podle § 37 písm. a), c) a g) přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; u právnické nebo podnikající fyzické osoby se přihlédne rovněž k povaze její činnosti.

121. Podle § 38 přestupkového zákona je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty

skutečnosti citovaného ustanovení přestupkového zákona, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).

122. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku se Úřad s ohledem na právě uvedené zabýval intenzitou narušení objektu zákonné ochrany a okolnostmi spáchání přestupku. Úřad v této souvislosti uvádí, že při určení výměry pokuty posuzoval povahu a závažnost přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto příkazu, který je v rámci nyní projednávaných přestupků rozhodný pro určení výměry pokuty. Závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen, jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. 1 Afs 106/2012).

123. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto příkazu Úřad konstatuje, že obviněný při zadávání veřejné zakázky nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když odeslal účastníkům zadávacího řízení oznámení o výběru, ačkoliv neměl prokázáno splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona vybraným dodavatelem, když z dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá splnění dotčené podmínky vybraným dodavatelem, neboť jím předložené doklady obsahují relevantní údaje pouze ve vztahu k jedné významné dodávce, zatímco ve vztahu k druhé významné dodávce vybraný dodavatel nepředložil všechny požadované údaje, na základě nichž by bylo možné učinit závěr o prokázání splnění dotčené podmínky vybraným dodavatelem, čímž se postup obviněného stal netransparentním, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a zadal veřejnou zakázku, když s vybraným dodavatelem uzavřel smlouvu. V důsledku tohoto pochybení nelze zcela vyloučit, že veřejná zakázka byla zadána dodavateli, který tuto zadávací podmínku nesplňoval, čímž došlo k oslabení důvěry v zákonnost zadávacího řízení a ke zvýšení rizika, že plnění veřejné zakázky bylo realizováno dodavatelem, který nesplnil požadavky kladené na dodavatele v zadávací dokumentaci.

124. Co se týče okolností, za kterých byly spáchány přestupky uvedené ve výrocích I., II. a III., Úřad jako přitěžující okolnost posoudil fakt, že z vyjádření obviněného vyplývá, že si byl existence povinnosti požadovat prokázání základní způsobilosti podle § 53 odst. 4 zákona, povinnosti nastavit lhůtu pro podání nabídek tak, aby činila nejméně 11 pracovních dnů od zahájení řízení, jakož i povinnosti řádně ověřit splnění technické kvalifikace dodavatelem, vědom, přesto však v šetřeném zadávacím řízení postupoval v rozporu se zákonem.

125. Úřad v souladu s § 40 písm. b) přestupkového zákona považuje za přitěžující okolnost skutečnost, že se obviněný vedle přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto příkazu, za nějž je mu ukládána pokuta, dopustil rovněž přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto příkazu. Při hodnocení váhy této přitěžující okolnosti však Úřad zohlednil konkrétní povahu a závažnost uvedených dalších přestupků. Ve vztahu k přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto příkazu Úřad přihlédl k tomu, že obviněný spáchal obdobný přestupek opakovaně. Ve vztahu k přestupku uvedenému ve výroku II. tohoto příkazu pak Úřad přihlédl k tomu, že obviněný zkrátil zákonem stanovenou minimální lhůtu pro podání nabídek pouze o 14 hodin. Ačkoliv ani takové zkrácení

lhůty nelze s ohledem na kogentní povahu § 54 odst. 1 zákona tolerovat a nemá vliv na závěr o odpovědnosti obviněného za tento přestupek, snižuje ve srovnání s výraznějším zkrácením zákonné lhůty jeho individuální závažnost, a tím i váhu, kterou Úřad tomuto přestupku přiznal jako přitěžující okolnosti při stanovení výše pokuty.

126. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další polehčující nebo přitěžující okolnosti.

127. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2026[9] Úřad zjistil, že obviněný v tomto roce hospodařil s částkou převyšující 2 miliardy Kč. Ze střednědobého výhledu rozpočtu obviněného na rok 2027[10] pak Úřad zjistil, že obviněný očekává, že i v roce 2027 bude hospodařit s obdobným objemem finančních prostředků. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k finančním prostředkům, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou situaci obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

128. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.

129. Úřad vyhodnotil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto příkazu.

130. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet místně příslušného Celního úřadu v Praze zřízený u České národní banky číslo 3754-67724011/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

[9] Dostupné na: https://eo.vse.cz/ostatni/schvalene-rozpocty/
[10] Dostupné na: https://as.vse.cz/aktuality/strednedoby-vyhled-rozpoctu-vse-na-roky-2026-a-2027/

Adresát/i:
Vysoká škola ekonomická v Praze, náměstí Winstona Churchilla 1938/4, Žižkov, 130 00 Praha 3

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy